

Pædagogisk læreplan 0-6 år

Børnehuset Møllehøj 2020/2021

Indledning

Vi betragter Den styrkede pædagogiske læreplan som et arbejdsredskab til udvikling og fastholdelse af den pædagogiske kvalitet i Børnehuset Møllehøj

Vi vil løbende opdatere og revidere vores styrkede pædagogiske læreplan når vi lærer nyt. Vi vil justere og forbedre når vi bliver klogere på noget og dokumentationen herfor, er for børnenes skyld og de ansattes til internt brug.

Vi har fokus på at holde os opdateret om nyeste viden ift. pædagogik, litteraturforskning, og pædagogiske forløb.

Læreplansarbejdet skal anses som en dynamisk dialogstyret proces. En dynamisk rejse gennem udvikling, læring, fremskridt, tilbageskridt - en rejse der starter et sted, men som ofte fører de deltagende uventede steder hen gennem dialoger, oplevelser og materialer.

Målet med vores pædagogiske arbejde

Målet er, robuste børn med sociale, personlige og kommunikative kompetencer, lært eller berørt, gennem et hav af oplevelser og handlinger. Kompetencer børnene har brug for når de forlader Børnehuset Møllehøj og drager videre ud i i livet.

Ex. At:

- Børnene evner at varetager egne og andres følelser, og adfærd, på den bedst hensigtsmæssige måde
- Børnenes selvværd og selvfølelse er styrket og de tillidsfuldt møder verden
- De kan mærke sig selv og egne grænser og have modet til at sige til og fra
- De evner at kommunikere sig selv og andre ind i et fællesskab
- De har lært betydningen af et godt venskab og et forpligtende fællesskab

Fakta:

Børnehuset Møllehøj er et kommunalt børnehus, bygget i 1998, om og tilbygget i 2010 hvilket betyder at der i dag er plads til ml. 75-90 børn. Disse pladser er fordelt på 53-65 pladser til 3-6 år og 16-219pladser til 0-2 år.

Børnene kommer hovedsageligt fra:

Bruunshåb, Tapdrup, Arnbjerg, Vinkel, Sdr. Rind og Rindsholm. Typisk børn der forventes at blive indskrevet på Møllehøj Skolen ved skolestart.

Børnehuset Møllehøj har adresse på Ådalshøjen 2 i Bruunshåb, et lille lokalsamfund ca. 5 km. Sydøst fra Viborgs centrum. Nærmeste nabo er Møllehøj Skolen, som vi har et tæt samarbejde med. Vores legepladser "flyder" sammen, og vi bruger hinandens faciliteter når der er brug for det. Desuden bor vi tæt på, Møllehøj Hallen, sportsplads, spejderhus, skov, børneskov, å og hede.

Personale:

Vi bestræber os hele tiden på at vores personalegruppe spænder vidt, ex. mænd/kvinder, nyuddannede/erfarne, unge/ældre og studerende/praktikanter.

Vi betragter huset som en helhed hvilket betyder at alle ansatte kan / vil arbejde med børn i alderen 0-6 år.

Gruppe/struktur:

I det daglige fungerer børnehuset som en helhed, hvor hvert enkelt barn kan vælge mellem planlagte aktiviteter og/eller spontan leg. Børnehuset er funktionsopdelt, og der er 4 aldersopdelte basisgrupper, med 1, 2 el. 3 basisvoksne tilknyttet, det afhænger af børnetallet. Dette betyder at hvert barn har "deres voksen", som i det daglige er opmærksom på det enkelte barn og som sørger for at forældrene er orienteret, om hvordan barnet har det her i børnehuset. Basisvoksen er den der tager imod nyt barn / forældre, og i det hele taget er ansvarlig for det enkelte barns trivsel her i Børnehuset Møllehøj. Så vidt det er muligt, følger basisvoksen den samme gruppe i hele børnehavetiden.

Basisgrupperne spiser altid sammen—det samme sted.

De 4 grupper:

Biller: 0-2 år

Myre: 3-4 år

Mus: 4-5 år

Tudser: 5-6 år.

I august måned "rykker" børnene + basisvoksen op i næste gruppe.

Vuggestuebørnene -Billerne rykker så vidt det er muligt altid op i børnehaven med en ven. Dvs. nogle børn bliver i vuggestuen til en kammerat også bliver 3 år. En voksen fra vuggestuen følger børnene i børnehaven, i det omfang der er brug for det. Det er altid muligt for et barn at blive i vuggestuen, hvis vi sammen med forældrene, skønner barnet har brug for mere tid i vuggestuen. Ingen vuggestuebørn flytter i børnehaven pr. automatik, det vurderes altid ud fra det enkelte barn.

Barnesyn:

"Ethvert barn er unikt og kompetent og skal mødes som sådan".

Uanset børns forskellighed, så har de alle lige stor værdi, og skal mødes med den anerkendende og positive tilgang.

Vi har fokus på nærvær, og de gode relationer, og alle børn skal føle sig set, hørt og forstået og opleve de har en værdi i sig selv og i fællesskabet.

- Vi tager udgangspunkt i den anerkendende og positive tilgang
- Vi er bevidste om, at den måde vi forstår barnet på og det sprog vi bruger, har afgørende betydning for barnets trivsel, udvikling og muligheder
- Vi tager ansvar for at finde ud af hvad det er der i omgivelserne står i vejen for barnet, hvis barnet ikke lykkes ift. de krav og forventninger vi stiller
- Vi arbejder ud fra flere perspektiver, og benytter flere forskellige tilgange, for at barnet skal lykkes. fordi virkeligheden altid kan se anderledes ud og kan ændres
- Vi er bevidste om at et fællesskab ikke udvikles ved at fokusere på individer – men snarere omvendt = Fællesskabet er rammen for individets dannelse og udvikling
- Vi er bevidste om, at forældrenes holdninger og deltagelse i børnenes liv, har betydning for børnenes fællesskaber

Vi har fokus på:

Omsorg fra de voksne:

- Omsorg er at gøre forskel på børnene
- Stille krav og forvente
- Skift mellem voksne— fokus på barnets behov
- Fysisk omsorg—at give krammer / knus—fokus ift. at børnene ikke har samme behov

Praksisfortælling fra vuggestuen:

En dreng i vuggestuen, har svært at komme ind i vuggestuen om morgenen. Han kommer ind af døren og stiller sig i et hjørne indtil mor/far løfter ham op og går ind. I samarbejde med forældrene aftales der at personalet kommer hen til drengen og møder ham hvor tingene bliver svært. Drengen kommer ind og stiller sig i hjørnet, med ryggen til rummet. Jeg sætter mig på gulvet og spørger ind til den brandbil han har med. Han vender sig om, smiler og sætter sig på gulvet. Drengen og jeg snakker om bilen og mor siger farvel. Vi møder drengen på denne måde 1 uge og efter 1-2 uger går han selv ind og hen til sin kurv, med det legetøj han har med. Vi voksne fortsætter med at være opmærksomme på om der er dage hvor drengen har brug for at blive mødt lige når han kommer ind af døren.

Praksisfortælling fra børnehaven:

En dreng på knap 3 år er lige startet i børnehaven.

Børnehavelivet er nyt for hele familien, da det er deres ældste barn. Mor går pt. hjemme på barselsorlov med lillesøster.

Mor har været med drengen i børnehaven de første par dage om formiddagen og derefter har drengen nogle dage, været her selv, i et par timer. Det går godt og det hele er nyt og spændende. Efter den første uge får drengen svært ved at sige farvel både til mor og far. Nu er "spændingen" ovre og den nye hverdag melder sig. Vi tager os selvfølgelig godt af drengen, men også forældrene og især mor har brug for omsorg, det er hårdt for hende at se sin dreng være ked af det, når hun går og har overladt ham til en ukendt verden og en flok fremmede voksne. Vi anerkender mors følelser, gør opmærksom på at vi kontakter mor hvis vi skønner at barnet har bedst af at have kortere dage og har behov for at komme hjem. Vi har sendt mor sms'er med status på hvordan det går og også sendt hende billeder af drengen, hvor hun kan se han er i gang med noget. Mor har takket os mange gange for at vi har taget os tid til det og sagt til os, at det bare betyder så meget for hende her i starten. Hun er glad for at vi har fokus på barnets behov og er helt tryk ved at vi siger til, hvis vi skønner barnet har brug for noget andet.

Vi har fokus på:

Omsorg børnene imellem:

- Fokus på fællesskabet—at få øje på hinanden
- Store hjælper små—hjælpe med at hente hjælp
- "Vinkeven"
- At modtage- og at give til hinanden
- At tage plads og at give plads i fællesskabet

Praksisfortællinger fra vuggestuen:

En gruppe vuggestuebørn sidder og spiser frokost. 2 børn på 2 år og 4 børn på 1 år. Dreng på 2 år hælder vand op i sin kop. Jeg spørger "vil du hjælpe med at hælde op?" Drengen tager kanden og hælder op til det andet barn. Et 3. barn tager selv sin kop og skubber den over til drengen der hælder op, så han også kan hælde op, til ham. Drengen på 2 år, hjælper under hele måltiden de små med at få vand i deres kop.

En pige skal til at spise og er kravlet op på sin stol. En dreng går hen og skubber pigens stol ind til bordet så hun kan nå.

En dreng er forkølet og næsen trænger til at blive tørret. Et andet barn henter et stykke papir til drengen så han kan få tørret næse.

Praksisfortælling fra børnehaven:

Når vi skal ud på legepladsen eller på tur med de yngste børnehavebørn 3-4 år, er der mange der har brug for hjælp, til at få deres tøj på, på samme tid.

Her har vi nogle gange spurgt de ældste børnehavebørn på 5-6 år, om de kan hjælpe de yngre med at tage tøj på, hvis det er noget de ikke selv kan. De er vilde med at hjælpe og vokser lige en halv meter, når de sidder på hug og hjælper et yngre barn med at tage flyverdragten udover støvlerne. De små elsker det lige så meget, de kigger på de store og smiler til dem, og siger tak, når de har fået hjælp.

Vi oplever at, mange af de ældste børn selv, kontakter de yngre og spørger om de har brug for hjælp, de gør det altså helt på eget initiativ. Det samme ser vi ske, når de kommer ind fra legepladsen/hjem fra tur, her tilbyder de ældste igen de yngre med at få tøjet af, hvis det er lidt svært. Det giver noget børn og børn imellem, de ældste vokser med "opgaven" og de føler der er brug for dem. De yngste syntes det er dejligt de store vil hjælpe og de ser op til dem og nyder det.

Nogle gange kan vi voksne glemme i farten, at børn lære bedst fra andre børn. Her får både de store og små børn noget ud af det, og de voksne får flere hænder.

Jeg tænker, at når de små børn selv bliver de store en dag, så er chancen for at de hjælper de nye små, større, når de selv oplever hverdagen på den måde. De små får nogle at se op til, og de store får nogle små at hjælpe og tage sig af, og oplever der er brug for dem

Demokrati – i børnehøjde:

- At tage stilling til hvad "jeg" gerne vil, ud fra "noget" de voksne el andre har valgt
- At tage stilling til hvad "jeg" kan lide – har lyst til osv.
- Proces – "man kan ikke tage stilling til noget man ikke kender til" -

Praksisfortælling fra vuggestuen:

En gruppe børn er på vej ud på legepladsen. Planen er at alle børn skal ud. Jeg ser at 1 pige og 1 dreng har gang i en leg i dukkekrogen. De bager pandekager og putter dukkerne i dukkevognen. Børnene smiler og snakker med hinanden. Jeg siger at det er tid at komme med ud at få tøj på. Drengen siger; "Nej det gider vi ikke...." Jeg spørger; "vil I hellere blive inde og lege i legehuset?". Pigen siger; "Ja det vil vi" Jeg siger; "okay så bliver I inde og leger med dukkerne i legehuset"

Praksisfortælling fra børnehaven:

Vi holder hver dag formiddagssamling i vores basisgrupper, hvor vi spiser formiddagsmad. De yngste holder samling i stillerummet, hvor vi sidder på gulvet og børnene skiftes til at dele formiddagsmaden ud. Næsten alle børn vil rigtig gerne dele maden ud og hver dag er der flere der siger på samme tid, når de ser maden: "Må jeg dele ud - må jeg dele ud". Her snakker vi om, at ikke alle kan samme dag, men at de kan skiftes til det. Vi snakker om, hvem der gjorde det dagen før (øver børnene i at huske, hvad der skete i går), hvem det er lang tid siden, der har prøvet det osv. Vi snakker også om, at der er flere der kan prøve samme dag, da der er to ting (brød og frugt), der skal deles ud og det bliver delt ud flere gange.

Til sådan en formiddagssamling bliver der flere gange øvet håndsoprækning og vente på tur, både ift. hvem der skal dele maden ud, men også når man skal vente på det bliver ens tur til at få mad.

Når vi så har fået mad og sidder og snakker, øves der også i håndsoprækning og venten på tur til at fortælle.

Til sidst i samlingen snakker vi om, hvad vi skal lave den pågældende formiddag. Har vi f.eks. "hjemmedag" i børnehaven, snakker vi med børnene om hvad de har lyst til at lave. Her kommer børnene selv med forslag til hvad de kan lide at lege og hvad de har lyst til. F.eks. at lege far, mor og børn i legehusene. Her snakker vi så om, de har en aftale med nogle andre børn, som skal være med i den leg eller om der kan være flere børn med og om der er nogle der har lyst til at være med.

Børnene tager her stilling til hvad de hver især godt kunne tænke sig at lave, hvad de kan lide at lave og hvad de har lyst til.

Andre gange har vi voksne bestemt nogle aktiviteter børnene enten kan vælge om de vil være med til eller også bestemmer vi, at de skal være med til den ud fra vores holdning, at man ikke kan tage stilling til noget man ikke kender til... eller ikke har prøvet før.

At vise barnet tillid og tro på—at det kan:

- Fokus på barnets deltagelsesmuligheder
- At give børnene mulighed for selv at erfare—selv opleve—
- "Usynlige" grænser, inde og ude—ingen afspærring m.m.
 - "Stop" på ture—"Stopskilte" i huset
- "Det man kan selv—skal man selv"

Praksisfortællinger fra vuggestuen:

Der skal dækkes rullebord i vuggestuen. 2 børn på 2 år hjælper med at sætte kopper og tallerkner på rullebordet. Det ene barn sætter tallerkner hen på bordet, de står ude på kanten er bordet, så jeg går hen og lige skubber dem lidt længere ind. En pige på 1 år kommer hen og begynder at tage en tallerken ud af skabet. Jeg siger; "det er fint du må gerne sætte den over på bordet". Pigen taber tallerken. Jeg siger; "Hov du tabte den" - jeg hjælper barnet med at samle den op . Barnet stiller tallerken hen på bordet og henter derefter en ny.

En dreng skal have en tør ble. Jeg sætter mig på skamlen og fortæller ham at han nu skal tage bukserne af. Han forsøger at tage bukserne ned og jeg venter og giver tid til at han får bukserne af. Han kigger op på mig og smiler da det lykkes. Jeg siger; hvor er du bare god til at tage bukserne af—du kan selv

Praksisfortællinger fra børnehaven:

Når vi går på tur med en gruppe børn i børnehaven, har vi nogle forskellige stopsteder undervejs når vi f.eks. går nede på banestien. Vi øver stopstederne allerede fra børnene er i yngste gruppen

Vi snakker med børnene om, at når vi er på banestien (hvor der ikke kommer biler), må man gerne slippe hinandens hånd og løbe foran, hvis man har lyst, man skal bare huske at stoppe ved det aftalte sted, som er det samme sted hver gang vi går der.

Vi har ligeledes den aftale om, at hvis der kommer en cykel, skal man gå ind til siden og blive stående til den er cyklet forbi. Så hvis der bliver råbt, at der kommer en cykel, stopper man op og går ind til siden.

Vi har selvfølgelig forklaret børnene hvorfor det er vigtigt de gør disse ting.

Vi viser dem, at vi har tillid til dem og troen på de godt kan. Jo ældre børnene bliver er det slet ikke nødvendigt at sige til dem, hvor de skal stoppe, for det ved de bare.

2 drenge vil gerne lege i tumlesalen og kigger ind. Der er stopskilt på døren og den ene dreng siger til den anden "det kan vi ikke, der er stopskilt på". De finder på en anden leg

Madholdet skal ind i salen og fortælle en gruppe børn, hvad de skal have at spise. Den ene dreng siger at han ikke vil fordi han ikke kan huske hvad han skal sige. Jeg siger; "vi kan lægge det du skal fortælle om, på en tallerken, så du kan huske det". Han siger ja og vi finder en tallerken. Der fortælles om maden, og drengen der var usikker, fortalte fint det han skulle, og kiggede ikke på tallerken undervejs.

Dannelse og børneperspektiv:

Vi er bevidste om at vi er rollemodeller både i den måde vi kommunikerer på, og i den måde vi agerer på.

Vi understøtter børnene i at tale respektfuldt til hinanden og i at behandle hinanden som de gerne selv vil behandles. Børnene skal vise hensyn til hinanden og drage omsorg for hinanden.

Vi understøtter børnene i at sige fra og til, og samtidig agere i en sammenhæng, der ikke kun tager udgangspunkt i det de selv har lyst til. Vi har fokus på fællesskabet, det at kunne tage og give plads, lytte og vente på tur, og at kunne indgå i en forhandling.

Sammen med børnene, udforsker vi det at kunne se ind i sig selv og udad mod omverdenen.

Vi har fokus på børnenes perspektiv, ved at inddrage børnene i planlægning af aktiviteter, med udgangspunkt i deres formåen og forståen. Børnenes holdninger er vigtige gennem hele dagen, i både strukturerede aktiviteter, leg og rutiner. Aktiviteter tilrettelægges så barnet kan være medskabende.

Vi sætter ord på børnenes følelser og lytter til og observerer hvad der fylder i det enkelte barn og i børnegruppen som helhed, og vi har fokus på at inddrage, disse følelser og holdninger i dagligdagen

Praksisfortælling 1:

Under vores frokost i Møllehøj er der stor mulighed for at fremme barnets dannelse. Der sker meget læring for barnet og barnet deltager aktivt.

Vi starter med at sende maden rundt og her deltager hvert barns aktivt, de skal selv tage deres mad, men også sende videre til deres venner og være opmærksom på, om de selv har fået det hele og se om deres venner har.

De skal samtidig også selv vurderer/tage stilling til, hvor meget mad de skal tage på tallerken/hvor meget de kan spise, samtidig med de også skal være opmærksom på, at der skal være mad til alle.

Når alle har fået det de gerne vil have, skal vi have sagt værsgo og her er børnene med til at bestemme hvad vi skal tælle til den pågældende dag.

Under frokosten har vi mange gode snakke og børnene vil gerne fortælle men også gerne lytte til hvad deres venner fortæller. Der gives plads til alle.

Vi taler også om den mad vi spiser, f.eks. hvor kommer fisken fra, hvor mange forskellige farver kan en peberfrugt have osv. - dette er der meget læring i for børnene.

Børnene vil meget gerne hjælpe til, når der skal hentes vand eller fadene skal fyldes op, de tager "ansvar" for at kanden med vand fyldes op, når de har tømt den, så der er vand til deres venner også. De er opmærksomme på hvis vi mangler noget mad og vil rigtig gerne hentet mere. De er stolte og vokser med opgaven, kommer glad tilbage med den fyldte vandkande og siger værsgo.

Når vi er ved at være færdige med at rydde op, skiftes børnene til at hente et rullebord, så vi kan få ryddet af. Alle børn tager, selv deres service af bordet, skraber maden i skraldeskålen og sætter deres skammel på plads.

Børnene medvirker til at det bliver en god oplevelse at sidde ved frokosten, de har indflydelse på, hvordan den kommer til at forløbe. Alle bliver set og hørt og medinddraget.

Dannelse og børneperspektiv:

Praksisfortælling 2:

Jeg er en del af en gruppe, som består af 19 børn i alderen 4-5 år og 3 voksne; 2 pædagoger og en medhjælper. Vi samler børnene tre gange hver dag: om formiddagen ca. 15 min. til formiddagsmad, inden frokost til samling 20 -30 min. og til hviletid ca. 20 min efter frokosten.

Til samling har jeg et stykke tid haft fokus på barnets rolle som aktiv deltager i denne aktivitet. Hvordan skaber man rum for, at barnet kan udvikle sig hensynsfuldt og samtidig kritisk og demokratisk? I denne alder er evnen til at sætte sig i en andens sted i stor udvikling. Evnen til mentalisering; altså at vi prøver at forstå andres adfærd og relatere den i forhold til ens egen.

Graden af impulsivitet og lysten til at sætte sig selv forrest hersker også stadig i forholdsvis høj grad.

Jeg er som voksen den styrende i forhold til at skabe en ramme og et rum for, at vi sammen kan udvikle et godt læringsrum. Jeg er ansvarlig for at finde materiale, som alle i gruppen kan finde interesse for.

I denne aktivitet havde jeg valgt tre børnebøger; "Mustafas kiosk", "Tante Andante" og "Klokken tolv er jeg en trolde". Vi var ca. 7-9 børn og en voksen hver dag. Efter frokosten gik vi ind i et rum for os selv. Vi satte os i en rundkreds, og jeg lagde bøgerne i midten.

Rammen var, at hvert barn på tur først valgte den bog de bedst kunne lide. Dernæst det rim eller den sang de havde lyst til at høre. Her italesatte jeg vigtigheden i, at man lytter på det rim/den sang en anden har valgt. Lige om lidt var det jo ens egen tur til at vælge. Børnene lærte hurtigt mange rim udenad, og vi sagde/læste dem sammen. Vi havde snakke om forfatter, illustrator, sidetal, indholdsfortegnelse osv.

Det at skulle udsætte sit eget behov blev gjort lettere i og med, at alt materialet var blevet præsenteret før, og jeg var klar over, at der var noget, som alle holdt af. Der opstod snakke om hvilket valg den enkelte havde gjort, begrundelser for valget- udvekslet både mellem børnene og mellem børnene og jeg. Ordvalg som valg, vælge, vente på tur, glæde sig til, "lytte fordi han/hun også lyttede til dit valg" brugte jeg bevidst, da disse termer indgår i et demokratisk samfund, og vil være ord som jeg synes er vigtige at kunne anvende både i sprog og handling.

Børn i denne alder er meget glade for nye ord, og mange tager hurtigt nye ord ind i deres ordforråd, hvis de har forstået meningen "mærket" det anvendt.

I denne aktivitet ser jeg socialisering, kommunikation, sproglig udvikling, demokratisk dannelse. Ligeværd, forståelse og indlevelse fra alle parter. Glæde og engagement om et fælles tredje. Interaktion og respekt for andres valg. Fællesskab. Turtagning, dialog, ligeværdighed. Fungerede godt, og der blev skabt et rum af glæde, humor, respekt og fordybelse om et fælles emne.

Leg

Leg er børns tilgang til livet og til læring. Legen er barnets første sprog og i leg lærer børn at mestre livet. Dels gennem konfliktfrie lege og i særdeleshed gennem konflikter i børnenes lege. Selvom leg er en grundlæggende del af barnets liv, er det ikke alle børn, der mestrer strategier til at indgå i legefællesskaber. Vi har derfor en vigtig rolle i, at guide børnene til at opleve sig, som en del af legefællesskabet og udvikle børnenes strategier for deltagelse. Den gode og udviklende leg er et komplekst samspil mellem parterne i legen og i legen foregår forhandlingerne om indhold, tema, positioner, fantasi osv. og jo ældre børnene bliver, jo mere fylder det verbale sprog i legene.

Vi er særligt opmærksomme på børnenes legerelationer. Vi blander os i børnenes lege, hvis vi kan se konfliktniveauet behøver guidning. Det er en balancekunst at træde ind i tide, ikke for tidligt—børnene skal have plads til at forhandle og løse evt. konflikter selv, det er en hårfin balance.

Vi lærer børnene at man gerne må sige nej til at have flere med i en leg, der er i gang. Samtidig taler vi med børnene om venskaber og guider dem i et godt fællesskab. Men det er vigtigt at børnene også får adgang til at eje deres egne lege—igen en hårfin balance, ift hvornår vi skal "blande os".

Praksisfortælling Børnehaven;

Legepladsen er meget ofte rum for spontan og selvorganiseret leg. Vores børn er ude mindst én gang om dagen, ofte på vores legeplads. Vores legeplads har mange elementer, som virker understøttende for legen. F.eks. er der rig mulighed for at finde rum til rolle lege. Vi har et stort sandkasseareal med små huse. Der er bænke i sandkassen, et trækomfur og masser af legetøj. Der er koste, skovle, gravemaskine, snurretoppe.

Vi har mange "rum" i udemiljøet; shelter, legehuse, "rum" indrammet af buske, træer og hegn og forskellige niveauer i terrænet, som giver følelsen af at lege uforstyrret, samtidig med at vi som voksne kan have et øre/øje med. Der er muligheder for leg med masser af bevægelse; kolbøttestænger, klatre/kravle funktioner, boldbane, gynger. Jeg tror, at indretningen af uderummet har meget at sige for det liv og den leg som leves der.

Legepladsen er også en oplagt ramme for iagttagelse af hvordan det enkelte barn fungerer i fællesskabet uden en voksenstyret aktivitet. Har barnet de sociale og følelsesmæssige kompetencer til at være aktivt deltagende i de sociale sammenhænge/lege? Har det enkelte barn brug for at være lidt alene; og er det af lyst eller nød, at barnet vælger denne løsning? Der er rig mulighed for gode snakke -og evt. guidning fra en voksen- til at komme med i en leg. Her kan det være afgørende for barnets sociale og følelsesmæssige udvikling, at vi "blander os". At vi interesserer os i om barnet har kompetencerne til at være deltagende, hvis det vel at mærke har lyst. At vi hjælper barnet med sproglig og sociale kompetencer til at blive en ligeværdig deltager i legen.

På boldbanen kan den voksne være igangsætter, mens ideerne og kompetencerne fra f.eks. fodboldtræningen i fritiden med forældrene prøves af i fællesskab. Der er dog oftest brug for en voksen til at hjælpe med regler osv. Det kan også gøre, at vi voksne får øje på ting som vi kan gennem andre lege kan øve; f.eks. evnen til at holde sig til spilleregler, håndtering i at blive fanget uden at bryde i gråd, kondition, grovmotorik, overblik, sanseindtryk, venskaber, koordinering, samarbejde osv.

Leg

Praksisfortælling børnehaven;

De yngste børnehavebørn myrerne, 3-4 år, er glade for at lege i legehusene inde i børnehaven, de elsker at lege butik, hvor de skal lave mad og så skal de andre børn og os voksne komme og købe det. De bruger lang tid på at lave maden og ordne det på tallerkner, her hjælper de hinanden, får ideer til nye retter af hinanden og ikke mindst børnenes kommunikation mellem hinanden er i spil og udvikles. De øver sig i at løse små uoverensstemmelser/konflikter som nogle gange dukker op. Børnene er her spontane og selvorganiserede i deres leg og den bliver anerkendt af de andre børn og de voksne, der kommer og køber/smager manden.

Butikslegen bliver også taget med ud på legepladsen, hvor de også her benytter legehusene til at lege butik. Bl.a. er legehuset blevet omdannet til en isbutik, hvor fire børn stod med små bøtter med sand i og råbte; "Hvem vil købe is... hvem vil købe is"? I dette eksempel var der en af drengene der gerne ville styre legen, han sagde til de andre: "Nej det er mig der siger det..." hvis de råbte med på "Hvem vil købe en is" - han ville også gerne være den første der solgte en is, når der kom kunder, men som legen udviklede sig fik børnene selv kommunikeret sig frem til alle måtte være dem der råbte: "Hvem vil købe en is" og alle måtte sælge is. Det blev givet plads til alle og børnene fik en positiv oplevelse af at være en del af denne leg.

Praksisfortælling vuggestuen;

Jeg har taget to kurve med legetøj med ind i salen. Der er biler, bondegård og en masse dyr med samt et biltæppe til at ligge på gulvet. Der går to drenge på ca. 2,10 år derind. Døren ud til fællesrummet står åbent.

Bondegården blive fundet frem og den ene dreng har selv en brandbil med hjemmefra. Vi kører rundt på tæppet og vi leger jeg ringer til drengen med brandbilen. "Jeg har brug for hjælp. Hallo hallo vil du komme og hjælpe mig". "Ah" siger drengen og kører brandbilen hen til manden, som er væltet i bilen. Der kommer flere børn til som sætter sig ned og flytter rundt på dyrene. Vi giver dem mad og æbler. De børn der kommer til, inddrages i legen. De vælger selv legens udformning. Dyrene skal have mad. Manden sover i sengen i bondegården. Et dyr bliver kørt over. Et barn går igen. Drengen gentager legen fra tidligere. Han vælter en bil og kigger på mig. Jeg siger; "Hallo hallo brandmand vil du komme og hjælpe mig med min bil?". Han kører brandbilen over til bilen og rejser den op. Smiler til mig. Jeg siger; "Tak for hjælpen brandmand". Et andet barn har væltet en bil og jeg kigger på drengen med brandbilen, og jeg spørger om han kan hjælpe den anden dreng med bilen. Han kører straks brandbilen hen til det andet barn og hjælper med at få bilen op.

Læring

Tidlig læring er centralt for udvikling af børns potentialer og kompetencer. Læring handler om dannelse og udvikling og er en forandringsproces, der fremmer tilegnelsen af nye kompetencer. Det er en proces, hvor barnet omformer og udvikler sin viden, sin forståelse og sine færdigheder.

Begreberne udvikling og læring går hånd i hånd. Barnet lærer, når det udvikler sig, og udvikler sig, når det lærer. Begrebet læring kan også være synonym for socialisering eller dannelse og knytter sig til barnets refleksion, handling og identitet.

Alle børn kan lære, hele dagen – hvis vi giver dem lov. Her i Børnehuset Møllehøj støtter vi barnet i, selv at gøre hvad de kan og øve sig i det de endnu ikke mestre. Vi hjælper når det bliver svært, så barnet stadig kommer til at opleve at noget alligevel lykkes. En lynlås i jakken kan være svær at få rigtigt i, men når vi voksne har hjulpet med det, kan barnet selv. Vi støtter ved at gå foran, ved siden af og bagved.

Vi arbejder med en vekselvirkning mellem det børnene har brug for at lære og det de har lyst til at udforske. Når børnene skal ud og lege, kræver det at de finder ud af hvilken påklædning der passer til vejret og derefter tager tøjet på.

Vi ser stor værdi i børnenes deltagelsesmuligheder, i hverdagsrutinerne, hvilket vi har i fokus ift. børns læring.

Praksisfortælling børnehaven;

I myre gruppen, 3-4-år, har vi haft en voksen-planlagt aktivitet, hvor børnene skulle tegne sig selv og derefter male deres tegning med akvarel.

Flere af børnene er meget glade for at tegne, men det er ikke altid deres tegning "ligner" noget... Vi havde derfor besluttet at de skulle prøve at tegne noget vi bestemte. Børnene var sammen i små grupper på 3-4 med en voksen, som snakkede og guidede dem i, hvordan man tegnede et ansigt.

Der var stor koncentration hos børnene og stor læring for dem;

- Hvordan holder man på en blyant?
- Hvordan tegner man rundt?
- Hvor skal øjne, næse og mund sidde og hvordan tegner man egentlig en mund?

Nogle børn tegnede øre på, andre arme, ben og hår - hvor skal halsen egentlig være spurgte et barn... Børnene var på forskellige niveauer, de lærte og blev inspireret af hinanden og blev guidet af den voksne. De børn, som vi ikke ser så ofte sidde og tegne var også meget fordybet i det.

Da alle børnene havde tegnet sig selv, en proces der varede i et par dage, skulle anden del af processen igang, nemlig at male deres tegning. Dette havde børnene glædet sig til og flere havde spurgt til, hvornår de skulle male deres tegning.

I denne proces var der også læring, som børnene fik med sig. Nogle børn havde ikke så meget erfaring i, hvordan man holder på en pensel, dypper den i det flydende akvarel og så over på papiret. Nogle lærte også, at når penslen er tør, skal den dyppes igen.

Jeg havde valgt tre farver de måtte bruge og bestemt de skulle male hele papiret. Pigerne havde pink, rød og gul og drengene havde grøn, blå og gul.

En stor aha oplevelse og stor læring for børnene var da de så hvordan farverne flød ud i hinanden og to af drengen sagde uafhængig af hinanden da de brugte den gule farve oven i den blå - "Nej se, nu bliver den grøn".

Vi oplevede megen læring for de mindste børnehavebørn i at tegne og male sig selv og rigtig mange gode snakke.

Efterfølgende har flere børn tegnet ansigter, og talt om hvordan man gør, når de har siddet ved tegnebordet.

Læring— Praksisfortælling børnehaven:

Afprøvning 1.aktion:

Regnvejrsmøde på legepladsen med 15 børn i alderen 5-6 år.

Jeg møder en pige med en regnorm i hånden; hun spørger "Kan regnorme lide vand? Jeg siger, at det kan hun jo undersøge.

Der er en vandpyt mellem os, og jeg foreslår, at hun lægger regnormen i kanten af vandpytten. Så kan hun jo se, hvad den vælger at gøre...

Pigen lægger regnormen lidt ude i vandet, og ormen søger først ud i vandet, men vender ret hurtigt om, og kommer på land. Vi får undervejs en snak om; hvad der mon er for og bagende? Hvad bæltet mon betyder? Og Kan den mon drukne? 3 piger støder til, og er meget interesserede. 3 drenge har hørt samtalen, og råber at de har fundet en regnorm mere. Pigerne løber derhen. Vi finder langsomt ud af sammen, at regnormen er død. Snakken går så på, hvad naturen så kan bruge den til...

Skal vi ikke finde flere "regnorm"? ...er der en som råber.

De spørger om de må grave i en bar skrænt i nærheden. De går ihærdigt i gang, men finder ikke nogen orm. Efter et stykke tid råber drengegruppen, at de har fundet mange døde regnorme ved husmuren nede ved urtehaven. Vi går ned og kigger på de mange tørre orme de har samlet i en beholder. Jeg byder ind med, at når der er mange døde regnorme her, kan der måske være nogle levende i nærheden. De går straks i gang med at grave i et stykke græsbebogret jord i urtehaven.

Vi finder hurtigt mange regnorme! Børnene er helt vildt optagede, og jubler når de finder en lille, en stor osv. Vi finder en beholder at have dem i, og jeg finder bogen "De små dyrs verden", da spørgsmålene hober sig op.

Vi læser lidt, og graver videre. En pige siger "det er den bedste udedag nogensinde!"

En dreng finder en lille gul/orange larve i jorden. Ingen kender den slags larve. Vi prøver at undersøge det i bogen, men det lykkes ikke. Drengen putter den i en lille beholder, som han passer godt på. Jeg siger, at vi kan prøve at undersøge det nærmere til samling. Da vi kommer ind, er drengen konstant ved min side. Vi samles og taler om regnormene. Vi søger på "lille, orange larve" på Ipad'en, og finder via billeder ud af, at det må være en græshoppelarve drengen har fundet! Børnene er tydeligt overraskede og begejstrede. Vi læser lidt om græshoppen i bogen.

Dagen efter kigger vi til regnormene, og fugter jorden med vand. Nogle børn graver efter flere orme.

Et par dage efter laver vi biograf i Salen. Vi ser "Lille Nørd" og regnorme. Bagefter har en stor flok af børnene på eget initiativ lyst til at tegne regnorme. De detaljerede tegninger er fantastiske, og vidner om, at børnene har tilegnet sig meget viden. Der er undervejs snakke om; størrelser, børster, mavebælter, voksne/unger, adfærd, føde, regn/tørke, ingen øjne, lys/mørke, spiser blade, laver jord/muld, gange i jorden, kan en regnorm blive til to, hvis den hakkes over? har ingen knogler, kan blive op til 10 år, både hanner og hunner på én gang! Osv. Vi har nu fundet et smalt terrarie frem, som nogle af regnormene skal over i, med lag af sand, farvet sand, jord, evt. lidt grøntsager, evt. plastic...??

Undring: Den flok døde regnorme vi fandt, lagde vi i en bunke i jordbærbedet, for at fuglene måske kunne spise dem. Nogle dage efter opdagede et par børn, at der nu lå en bunke levende regnorme på samme sted... ??

Læring

Praksisfortælling børnehaven fortsættelse:

Afprøvning af 2. aktion:

Der var stor begejstring, da aktiviteten hed "regnormeterrarie på legepladsen"...

(Det var igen regnvejr, men det var der ingen, som bemærkede♦♦)

Vi bredte en presenning ud i sandkassen, fandt terrariet og vores beholder med regnorme. I kompostbeholderen hentede vi grøntsagsrester, som lige var lagt deri. Vi hjalp hinanden med at lægge lag af jord, sand, og farvet sand. Børnene valgte et par regnorme hver, som også kom i beholderen. Vi lagde også en plasticprop ned i terrariet.

Efter nogle dage gav jeg et åbent tilbud om at kigge til ormene. Her var det kun de tre mest "dyre entusiastiske" børn i gruppen, som havde lyst. De kiggede længe på terrariet og snakkede om agurkerne, som var blevet spist af. Plasticproppen var uforandret. Et af børnene drog parallel til andre ting vi smider i naturen. Hun fortalte, at hun synes, at det er forkert at hendes mormor smider tyggetyggegummi i naturen...

Der var klart størst interesse for aktiviteten, i starten at "aktiviteten". Toppede helt da vi gravede efter orm. Jubelscenerne når vi fandt "en tyk, en fed, en unge, en med mavebælte, en unge, en mørk, en lyserød...en hvid larve, en mørk larve osv."

Praksisfortælling vuggestuen:

I dag er det børn fra vuggestuen der skal bage boller sammen med mig.

Jeg har 4 børn ml. 2½-3 år med i køkkenet for at lave mad. Der skal bages boller. Alle børn går på badeværelset og vasker hænder sammen med mig. Der bliver snakket om hvad man skal huske når man vasker hænder, bl.a. sæbe på og ærmerne op. Vi kommer ind til køkkenet og alle børn får forklæder på. Et barn peger på mig og siger forklæde på. Jeg finder selv et forklæde frem. Vi går i børnehaven for at hente dejen i børnehavens køkken. Der er mange spændende ting at kigge på undervejs, ting børnene kan blive forstyrret af, men alle børn formår at blive ved rullebordet og få hentet dejen i børnehavens køkken

Alle børn står på podiet og får en klump dej som skal trilles til boller og så lægges på pladen. Børnene eksperimenterer;

- Hvad sker der når jeg skubber til sidemanden?
- Hvor meget kan jeg trykke på dejen?
- Hvad gør jeg når det klistrer til fingrene?
- Hvad hvis jeg gerne vil have sidemandens dej?

Alt sammen ting som børnene finder ud af når de selv har fingrene i tingene.

Vi snakker bla. om;

- man kan putte mel på hvis det klistrer.
- hvis du skubber kan din ven at falde ned.
- spørg en ven om hjælp, hvis man ikke kan nå.

Der kommer nye ideer til hvordan man kan forme dejen. Den kan trilles til snegle eller skildpadder. Knive bliver fundet og dejen kan skæres i stykker. Nogle stykker bliver for små så de ikke kan bages, så vi må trille dem sammen til større boller. Børnene er opmærksomme på hinanden, det et barn gør—prøver et andet barn at gøre. Der bliver grinet og kigget på hinanden. Andre børn i vuggestuen kan høre vi har det sjovt, og kommer til og kigger på.

Da pladerne er fyldte skal de køres ned til ovnen i børnehaven så de kan blive bagt. Stolte børn kører rullebordet derved og fortæller dem de møder, at de har bagt boller til frokost. Ca. 1 time er børnene optaget af hele processen. Jeg er opmærksom på at styre processen så der bliver bagt boller. Indholdet af samtalerne og hvordan tingene udformer sig er præget af børnenes ideer og hvad børnene oplever og de udfordringer som opstår undervejs i aktiviteten.

Børnefællesskaber:

Fællesskab i børnegrupperne har et særskilt fokus. At føle sig inkluderet i både det store og det lille fællesskab er alfa og omega for at alle er i trivsel for deraf at lære og udvikle sig.

Vi dyrker derfor både det lille fællesskab i mindre grupper og også det store, både basisgrupperne og i hele huset.

Vi lærer børnene at agere i de forskellige kontekster - nogen børn har brug for støtte til at turde træde frem på den store arena, andre har brug for at lade andre komme til. Nogen har mere brug for de små fællesskaber til at øve sig i, for andre kan det falde mere naturligt. Vi har derfor fokus på hvordan børnegruppernes trivsel udvikler sig og justerer praksis efter børnenes behov.

Praksisfortælling vuggestuen:

Samling i vuggestuen

Jeg har fundet sangposen frem med "trolden i æsken". Der sidder 5-6 børn ml. 1½-3 år i en rundkreds. Vi åbner posen og tager kisten ud. Vi banker på for at høre om der er nogen hjemme. Alle kigger og lytter da vi har banket. Ingen lyd fra posen. Flere børn kommer til og de får hjælp til at finde en plads i rundkredsen så alle kan se. Vi banker igen på kisten - stadig ingen lyd. Vi kalder sammen "hallo trold er du hjemme". Vi åbner forsigtig kisten og et barn kigger ned. Goddag siger trolden og kommer op af kisten. Trolden går rundt og siger goddag - hvad hedder du til det enkelte barn. Barnet svarer sit navn og de børn som ikke kan/vil svare får hjælp af de andre. Da trolden har været rundt til alle skal vi synge troldens sang. Et barn får tandbørsten mens vi synger verset der hører til den. Herefter bliver det et andet barn til at holde nødderne. Et barn bliver skuffet over det ikke blev hende i dag. Vi snakker om at det næste gang kan være det bliver hendes tur. Da vi er færdige bliver der sagt godnat til trolden og den puttes ned i kisten. Og så kan vi finde en ny sprogkuffert.

Praksisfortælling Børnehaven:

En dreng i myregruppen (3 år) har den første tid mens han har gået i børnehaven leget mest for sig selv hvilket han kan gøre i rigtig lang tid. Han har ofte legetøj med hjemme fra, som han leger med og dette vil han helst ikke dele med andre. Han har også leget i "større grupper" f.eks. i tumlesalen eller salen, hvor der kan være mange børn på en gang. De gange han har leget med de andre i mindre grupper, har det været kort tid.

Nu er der blomstret et fællesskab op med ham og nogle af de andre drenge i gruppen, han deler gerne sit legetøj og kan lege i lang tid med de andre. Dette fællesskab/venskab kan nu også få ham, som ellers altid var sidst i tøjjet til at komme ud, til at skynde sig, hvis hans ven/venner står i tøjjet og er klar til at komme ud. De har jo aftalt at lege sammen ude på legepladsen og så er det jo bare med at skynde sig.

Han har nu fået øjnene op for de andre børn og at man kan have en masse godt sammen med dem, lærer af dem men også selv dele ud af sin viden og ideer til leg .

Børnefællesskaber

Praksisfortælling Børnehave:

Her i Børnehuset Møllehøj har vi gennem godt tyve år lavet mad sammen med børnene. Vores køkkenassistent planlægger, køber ind og arbejder i køkkenet hver dag. Vores køkken er indrettet til at børn og voksne kan arbejde sammen om madlavningen. Vi voksne går ned af en lille trappe til vores arbejdsplads og børnene går direkte til det samme køkkenbord, så vi står på hver sin side af bordet, men i øjenhøjde.

Dette giver anledning til mange gode snakke om mad og alt mulig andet. Vi voksne er i køkkenet sammen med køkkenassistenten en uge ad gangen. Hen over ugens dage skiftes børnene om en køkkentjans ... som der for øvrigt er rift om. Det er pædagogens rolle at sørge for, at alle prøver at være med i køkkenet, også dem som ikke lige står forrest i køen hver gang. Det er her børnefællesskabet kommer rigtigt i spil. Der er forskellige modeller og scenarier.

Børnene vælger nogle venner de kunne tænke sig at være i køkkenet sammen med. Der kan være konstellationer, som ikke giver ro og fordybelse, som vi tilstræber. Derfor må man som voksen være forudseende, og hjælpe til med at danne gruppen. Der kan være børn som er usikre på opgaven, som kan finde meget tryghed i at have den bedste ven ved sin side.

Nye relationer kan skabes og styrkes.

De største børn i børnehaven opbygger mange kompetencer i forhold til opgaver og arbejdsgange i et køkken, som med stor glæde gives videre til de tre årige. Der er plads til den enkeltes initiativ ... en bolle kan formes på mange måder! Vi oplever sommetider børn, som måske ikke har så stor selvtillid - pludselig stråle - fordi her er noget praktisk som de bare kan se mening i, og er gode til.

I et køkken er der en opgave til alle, uafhængig af forudsætninger, alder, køn, kultur osv. Det ligger som et mantra, at vi ikke kan have denne madordning uden at vi alle hjælper hinanden.

Når frokosten er lavet, dækker køkkenholdet bordene. Der kommer duge og servietter på hver dag. Vi sidder i faste grupper; en voksen og 7-9 børn. Det giver en tryghed og et fællesskab. Det er også meget lettere at smage på ny mad i et fællesskab, hvor der ikke er de samme følelser involveret, som når man sidder om middagsbordet hjemme. Inden vi spiser, går køkkenholdet rundt til de tre steder hvor der holdes samlinger. Køkkenholdet præsenterer maden, og fortæller om menuen og tilberedelsen.

Efter frokosten rydder hvert barn op efter sig selv og sætter service mm på et rullebord. 2 af de ældste børn har sammen med en voksen opvasketjansen.

Vi har gennem årene fået opbygget en helt speciel kultur omkring vores måltider. Alle både store og små kan se noget meningsfyldt i den aktivitet det er, at forberede og spise et måltid sammen. Vi får så mange "sidegevinster"; sproglig udvikling, kommunikation, finmotorisk udvikling, selvhjulpenhed, fællesskab, dannelse, læring, forældresamarbejde, kultur, sansemæssig udvikling, social udvikling og alsidig personlig udvikling...

Børnene er aktivt deltagende samtidigt med, at der i fællesskabet er plads til alle uanset hvor i udviklingen den enkelte er. Der er rig mulighed for dannelse af nye relationer og afprøvning af forskellige positioner.

Pædagogisk læringsmiljø, hele dagen

Samarbejde med forældre om børns læring:

Børn i udsatte positioner

Er under udarbejdelse

Samarbejde omkring skolestart:

Vi "leverer" hovedsageligt børn til Møllehøj Skolen, enkelte til privatskolen og indimellem til Overlund Skole.

Vi har et tæt samarbejde med Tapdrup børnehus og Møllehøj skolen omkring en god og tryk skolestart. Et forpligtende og fagligt samarbejde, hvor der er fokus på at formidle relevant viden på tværs af fag og børnehuse. Viden der skal komme det enkelte barn og hele børnegruppen til gode, ift. den gode skolestart.

Vi arbejder med TOPI-konceptet ift. overgang mellem børnehave og skole.

Før skolestart:

Lederniveau:

- Børnehuslederne og lederteamet fra skole, drøfter kommende skolestart
- Fælles kalender oprettes
- Forventningsaften og skolestart evalueres

Medarbejder niveau:

- Basisvoksne fra "kommende skolebørn" - gruppen i børnehuse, mødes med teamet fra skolen der skal tilknyttes kommende skolestart, og drøfter "relevant viden".
- Samme gruppe evaluerer efterfølgende skolestarten

Forældreniveau:

- Forældre inviteres til overgangssamtale i børnehaven, hvor der drøftes "relevant viden" der skal "sendes med" i skolen, ift. den gode skolestart.
- Aftaler / handleplan laves ift. hvad forældre og fagpersonale skal arbejde med så barnet får den bedste skolestart
- Forældre inviteres til "forventningsaften", indhold er afstemning af forventninger— skolens forventninger til forældrene og hvad forældrene kan forvente af skolen
- Der er tæt samarbejde omkring børn med behov for ekstra opmærksomhed ift. skolestart
- Forældre overleverer eget barn i e samtale hvor teamet fra skolen deltager og basisvoksne fra børnehus deltager

Børn:

- Børnehuse arrangerer cykelture til "fælles stop" i nærområdet
- Besøg i 0.kl og SFO
- 0.kl + SFO personale besøger børnehuse
- Store-legedag på skolen hvor hele den "nye årgang" mødes før skolestart

For forældre til børn med særlige behov, bliver der afholdt et møde mellem forældre, børnehave og skole, for at sikre den bedste skolestart for barnet. Vi sikrer hermed at børn med særligt behov får en hjælpende hånd fra 1. dag

En god og tryk skolestart—hvor "Tapdrup og Møllehøjbørn" kender til hinanden før skolestart

Inddragelse af lokalsamfundet

Vi har i Børnehuset Møllehøj rig mulighed for at inddrage lokalsamfundet i vores læringsmiljøer. Vores beliggenhed tæt på skov, å, hede, børneskov, papfabrikken, giver anledning til ture både på gåben og på cykel.

Vi har hal, fodboldbaner, klubhus og spejderhus tæt på, og alle har vi et godt samarbejde med.

Vi benytter os af de mange stier og børnene lærer at cykle, så vi kan komme lidt længere væk.

Bybus og rutebil kører lige forbi, så vi også nemt kan komme på Bibliotek, Museum, Domkirke el.lign. i Viborg by.

Praksisfortællinger er under udarbejdelse

Hvordan inddrager vi lokalsamfundet i arbejdet med at skabe pædagogiske læringsmiljøer for børn?

Hvordan integrerer vi det fysiske, psykiske og æstetiske børnemiljø i det pædagogiske læringsmiljø?

Er under udarbejdelse

Alsidig personlig udvikling

Det altafgørende for overhovedet at lære og være er, at barnet er omgivet af engagerede og medlevende voksne, der værdsætter og anerkender det. Vi bruger derfor en del tid på blot, at være sammen med børnene og være lydhøre overfor de ting, de siger og gør; og vi prioriterer at bruge energi og ressourcer til at lytte og have dialoger med børnene, for at hjælpe dem med at opleve sig selv i samspil med andre og lære egne svagheder og styrker at kende. Dette med henblik på, at barnet over tid lærer at se og forstå sig selv i samspil med omverdenen. Vi har særligt fokus på den gode relation, der er basen ift. at kunne engagere sig i børnenes personligheder.

Vi dokumenterer primært vor hverdag med fotos, der sendes ud på børnenettet. Det giver anledning for barnet til at fortælle om dagen i institutionen, hvilket er med til at styrke barnets følelse af at være set, anerkendt og følelsen af, at ens indsats er noget værd for sammenhængen. Samt lejlighed til at opleve oplevelsen igen, måske på nye måder.

Når vi arbejder med at gøre børn selvhjulpne i hverdagen mht. af- og påklædning, håndvask, spise, rydde op osv....., så er det ikke for, at de voksne skal slippe for arbejdet. Så er det fordi børn vokser af at der stilles passende krav og udfordringer til dem. 'Se jeg kan selv', siger det lille barn. 'Jeg er bare sej', siger det lidt større barn. Og børn skal gives den tillid deres kompetencer tilsiger dem.

'Hver gang jeg som voksen gør noget for barnet, som barnet selv kunne have gjort, fratager jeg barnet en læringsmulighed.'

Praksisfortællinger er under udarbejdelse

Hvordan understøtter vores pædagogiske læringsmiljø børnenes sociale udvikling?

Hvordan understøtter vores pædagogiske læringsmiljø børnenes kommunikation og sprog?

Hvordan understøtter vores pædagogiske læringsmiljø udviklingen af børnenes krop, sanser og bevægelse?

Hvordan understøtter vores pædagogiske læringsmiljø, at børnene gør sig erfaringer med natur, udeliv og science?

Kultur, æstetik og fællesskab

Hvordan skaber vi en evalueringskultur, som udvikler og kvalificerer vores pædagogiske læringsmiljø?

Hvordan evaluerer vi arbejdet med den pædagogiske læreplan, som skal foretages mindst hvert andet år?

Er under udarbejdelse